

1. PMĮ 37(1) straipsnio apibendrintas paaiškinimas (komentaras):

37(1) STRAIPSNIS. Pajamų (sumų), išmokamų užsienio vienetai ar jo nuolatinei buveinei, neapmokestinimo prie pajamų šaltinio kriterijai ir reikalavimai

KEISTA: 2004 04 29 įstatymu Nr. IX-2201 (nuo 2011 07 01 – remiantis 2005 12 20 įstatymu Nr. X-456 (Žin., 2005, Nr. 153-5635))

1. Lietuvos vieneto arba užsienio vieneto Europos Sąjungos valstybėje narėje nuolatinės buveinės išmokamos Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytos sumos neapmokestinamos pelno mokesčiu prie pajamų šaltinio, kai išmokėtų sumų gavėjas (faktiškasis savininkas) yra užsienio vienetas – tik Europos Sąjungos valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais (toliau – ES valstybės narės vienetas) arba šio ES valstybės narės vieneto nuolatinė buveinė yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

Komentaras

1. Komentuojamoji dalis nustato, kad Lietuvos vieneto arba Europos Sąjungos valstybės narės vieneto Lietuvoje įsteigtos nuolatinės buveinės išmokamos PMĮ 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytos sumos neapmokestinamos pelno mokesčiu prie pajamų šaltinio, kai išmokėtų sumų gavėjas (faktiškasis savininkas) yra užsienio vienetas - tik Europos Sąjungos valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais (toliau - ES valstybės narės vienetas) arba šio ES valstybės narės vieneto nuolatinė buveinė, įsteigta kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje (žr. PMĮ 37(1) straipsnio 2 dalies komentarą).

2. Neapmokestinamos pelno mokesčiu prie pajamų šaltinio sumos apima PMĮ 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytas išmokas:

a) honorarus, įskaitant PMĮ 4 straipsnio 5 dalyje nustatytus atvejus (PMĮ 4 straipsnio 4 dalies 3 punktas). PMĮ 4 straipsnio 5 dalis nustato, kad tuo atveju, kai perleidžiama kompiuterio programa, šio straipsnio 4 dalies 3 punkto nuostatos taikomos, jei yra perleidžiamas ne autorių teisėmis apsaugotas daiktas, o kompiuterio programoje yra suteikiamos šios teisės:

1) teisė daryti kompiuterio programos kopijas, turint tikslą jas viešai platinti ar kitaip perduoti nuosavybėn, išnuomoti arba paskolinti, arba

2) teisė rengti išvestines kompiuterio programas, kurios remiasi autorių teisėmis apsaugota kompiuterio programa, arba

3) teisė viešai demonstruoti kompiuterio programą;

b) kompensacijų už autorių arba gretutinių teisių pažeidimą pajamos (PMĮ 4 straipsnio 4 dalies 5 punktas).

2. Pajamų faktiškuoju savininku laikoma:

1) ES valstybės narės vienetas, turintis verslo organizavimo formą, nurodytą 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (toliau – Direktyva 2003/49/EB) priede, ir esantis Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatytų mokesčių mokėtojas, neatleistas nuo šių mokesčių mokėjimo, jeigu jis gauna pajamas savo naudai, o ne kaip kito asmens agentas, patikėtinis, pasirašyti įgaliotas asmuo ir pan.;

2) ES valstybės narės vieneto, kuris turi verslo organizavimo formą, nurodytą Direktyvos 2003/49/EB priede, ir yra Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatytų mokesčių mokėtojas, neatleistas nuo šių mokesčių mokėjimo, nuolatinė buveinė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, jeigu suteikimas naudotis ar teisė naudotis, už kuriuos mokamos Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytos sumos, yra faktiškai susiję su šia nuolatine buveine ir Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytos sumos pripažįstamos pajamomis, dėl kurių ji tampa Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatyto mokesčio arba „impôt des non-residents/belasting der niet-verblijfhouders“ Belgijos Karalystėje, arba „Impuesto sobre la Renta de no

Residentes“ Ispanijos Karalystėje, arba kurio nors kito identiško mokesčio, atsiradusio vėliau ar vietoj buvusio, mokėtoja.

Komentaras

1. Komentuojamoji dalis įvardina, kad pajamų faktiškumu savininku laikomas tas, kuris tiesiogiai gauna pajamas savo naudai ir yra atsakingas už mokesčių mokėjimą nuo tų pajamų. Komentuojamoje dalyje pajamų faktiškumu savininku laikomas:

1.1. ES valstybės narės vienetas:

a) turintis verslo organizavimo formą, nurodytą Direktyvos 2003/49/EB priede (šiam priede pateikiamas išsamus verslo organizavimo formų, atitinkančių šį kriterijų, sąrašas. Pavyzdžiui, tai apima akcines bendroves, ribotos atsakomybės bendroves ir komanditines bendroves), taip pat sąraše nesančiai verslo organizavimo formai šios nuostatos galėtų būti taikomos, jeigu ES valstybės narės vienetu Direktyvos 2003/49/EB priedo taikymo tikslais tokios verslo organizavimo formos laikomos Europos bendrovės (SE) bei Europos kooperatinės bendrovės (SCE) (Europos bendrovėms suteikta teisė naudotis Direktyvos 2003/49/EB privalumais, nes valstybė narė, kurioje yra jos registruota buveinė, privalo suteikti tokias pačias lengvatas kaip ir atitinkamam nacionaliniam akcinės bendrovės tipui) ir

b) esantis Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatytų mokesčių (taip pat, identiškų ar iš esmės panašių mokesčių į sąrašą išvardintus) mokėtojas, neatleistas nuo šių mokesčių mokėjimo (tai reiškia, kad vienetas turi mokėti mokesčius nuo gaunamų pajamų ES valstybėje narėje, kurioje jis yra rezidentas) ir

c) pagal ES valstybės narės mokesčių teisės aktus turi būti laikomas rezidentu mokesčių tikslais ir, remiantis dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartimi, neturi būti laikomas rezidentu mokesčių tikslais už ES ribų ir

d) gaunantis pajamas savo naudai, o ne kaip kito asmens agentas, patikėtinis, pasirašyti įgaliotas asmuo ir pan., t. y. pajamos turi būti gaunamos vieneto tiesiogiai, o ne per tarpininką, veikiantį kitų asmenų interesais.

1.2. ES valstybės narės vieneto nuolatinė buveinė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje (žemiau išvardintos sąlygos kumuliatyvos, t. y. taikomos kartu):

a) vieneto, kuris turi verslo organizavimo formą, nurodytą Direktyvos 2003/49/EB priede, ir

b) yra Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatytų mokesčių mokėtojas, neatleistas nuo šių mokesčių mokėjimo ir

c) savo naudai gaunamų pajamų sumos, yra faktiškai susiję su šia nuolatine buveine: tai reiškia, kad suteikimas naudotis ar teisė naudotis turi būti tiesiogiai susiję su nuolatinės buveinės veikla ir

d) gaunamos PMĮ 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytos sumos pripažįstamos pajamomis, dėl kurių ji tampa Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatyto mokesčio arba „impot des non-residents/belasting der niet-verblijfhouders“ Belgijos Karalystėje, arba „Impuesto sobre la Renta de no Residentes“ Ispanijos Karalystėje, arba kurio nors kito identiško mokesčio, atsiradusio vėliau ar vietoj buvusio, mokėtoja: tai reiškia, kad nuolatinės buveinės gaunamos pajamos turi būti apmokestinamos mokesčiais ES valstybėje narėje, kurioje ji yra įsikūrusi.

3. Šio straipsnio nuostatos taikomos, kai sumų išmokėjimo ES valstybės narės vienetai ar jo nuolatinei buveinei momentu ir ne mažiau kaip 2 metus iki šio išmokėjimo be pertraukų ES valstybių narių vienetai atitinka vieną iš šių kriterijų:

1) šias sumas išmokantis Lietuvos vienetas arba ES valstybės narės vienetas, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas, tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias pajamas gaunančio ES valstybės narės vieneto arba ES valstybės narės vieneto, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, arba

2) šias pajamas gaunantis ES valstybės narės vienetas arba ES valstybės narės vienetas, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų

(dalių, pajų) šias sumas išmokančiame Lietuvos vienetė arba ES valstybės narės vienetė, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas, arba

3) kitas ES valstybės narės vienetė tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias pajamas gaunančiame ES valstybės narės vienetė arba ES valstybės narės vienetė, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, ir šias sumas išmokančiame Lietuvos vienetė arba ES valstybės narės vienetė, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas.

Komentaras

1. PMĮ 37(1) str. įtvirtinta „dalyvavimo išimties“ taisyklė honorarams bei kompensacijoms už autorių arba gretutinių teisių pažeidimus. Pagal šią taisyklę, pelno mokesčiu prie pajamų šaltinio Lietuvoje neapmokestinamos minėtos išmokos, išmokamos užsienio vienetui, kuris yra tik ES valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais (arba kurio buveinė yra kitoje ES valstybėje narėje) su sąlyga, kad, pirma, gavėjas yra faktiškasis gaunamų sumų savininkas (o ne tiesiog tarpininkas, veikiantis kitų asmenų interesais), ir, antra, jei sumų mokėtojas 2 m. iki išmokėjimo nepertraukiamai ir išmokėjimo metu tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus gavėjo akcijų (dalių, pajų), arba atvirkščiai, gavėjas valdo minėtą dalį mokėtojo kapitale (t. y. patronuojanti ir dukterinė įmonės), arba abu - tiek mokėtojas, tiek gavėjas, tokia pat kapitalo dalimi yra tiesiogiai valdomi kito vieneto (pvz., abu yra seserinės įmonės).

2. Komentuojamoji dalis nustato, kad Lietuvos vieneto ar ES valstybės narės vieneto nuolatinės buveinės Lietuvoje išmokamos PMĮ 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytos sumos neapmokestinamos pelno mokesčiu prie pajamų šaltinio, kai išmokėtų sumų gavėjas (faktiškasis savininkas) yra užsienio vienetė - tik Europos Sąjungos valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais (toliau - ES valstybės narės vienetė) arba šio ES valstybės narės vieneto nuolatinė buveinė, kuri gauna minėtas pajamas yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, jei išmokėjimo momentu ir ne mažiau kaip 2 metus iki išmokėjimo be pertraukų tenkinamos PMĮ 37(1) straipsnio 2 dalyje įvardintos sąlygos.

3. Viena iš išmokamų sumų neapmokestinimo sąlygų - tiesioginis 25 procentus ar daugiau akcijų (dalių, pajų) valdymas:

a) sumas išmokantis Lietuvos vienetė arba ES valstybės narės vienetė, kurio nuolatinė buveinė Lietuvoje išmoka šias sumas, turi tiesiogiai valdyti ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) PMĮ 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose įvardintų pajamų gaunančio ES valstybės narės vieneto arba ES valstybės narės vieneto, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas.

Pavyzdys

Lietuvos įmonė „A“ išmoka honorarą (pagal PMĮ 4 str. 4 d. 3 p.) savo dukterinei įmonei „B“, kuri yra įsikūrusi kitoje ES valstybėje narėje. Lietuvos įmonė „A“ valdo 100 procentų dukterinės įmonės „B“ akcijų. Šiuo atveju sąlyga - tiesioginis 25 procentų ar daugiau akcijų valdymas, yra įvykdyta, nes „A“ tiesiogiai valdo daugiau nei 25 procentus „B“ akcijų.

b) arba išmokas gaunantis ES valstybės narės vienetė arba ES valstybės narės vienetė, kurio nuolatinė buveinė gauna pajamas, turi tiesiogiai valdyti ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) sumas išmokančiame Lietuvos vienetė arba ES valstybės narės vienetė, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas.

c) arba kitas ES valstybės narės vienetė tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) pajamas gaunančiame ES valstybės narės vienetė arba ES valstybės narės vienetė, kurio nuolatinė buveinė **gauna** šias pajamas, ir šias sumas išmokančiame Lietuvos vienetė arba ES valstybės narės vienetė, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas.

4. Komentuojamoji dalis yra taikoma, jei yra įvykdyti PMĮ 37(1) straipsnio 3 dalies kriterijai.

5. Tuo atveju, jei nėra tenkinami PMĮ 37(1) straipsnio 3 dalies kriterijai, išmokamos sumos apmokestinamos PMĮ nustatyta tvarka (žr. PMĮ 5 straipsnio 1 dalies 2 punkto komentarą). Tuo atveju, kai tarptautinėse dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartyse, kurios sudarytos tarp Lietuvos ir atitinkamos užsienio valstybės yra numatyti mažesni negu PMĮ nustatyti pelno mokesčio tarifai

honorarams arba atskiroms pajamų rūšims, pvz. honorarai neapmokestinami pelno mokesčiu, tai taikomi tokiose sutartyse numatyti tarifai ar palankesnis apmokestinimo režimas.

4. Jei nuolatinė buveinė laikoma Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytų sumų mokėtoja ar faktiškąja savininke, tai jokia kita šio užsienio vieneto dalis nelaikoma šių sumų mokėtoja ar faktiškąja savininke.

Komentaras

Komentuojamoji dalis reiškia, kad jei nuolatinė buveinė yra laikoma mokėtoja ar faktiškąja savininke sumų, nurodytų PMĮ 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose, tai jokia kita to užsienio vieneto dalis negali būti laikoma šių sumų mokėtoja ar faktiškąja savininke. Tokiu būdu, jei nuolatinė buveinė gauna pajamas ar yra tokių pajamų faktiškoji savininke ir yra atsakinga už mokesčių mokėjimą nuo tų pajamų, tai jokia kita to užsienio vieneto dalis (pvz., jo būstinė ar kitos nuolatinės buveinės) negali būti laikoma tų pačių pajamų faktiškąja savininke. Taip pat, jeigu nuolatinė buveinė yra sumų, nurodytų PMĮ 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose, mokėtoja, tai jokia kita šio užsienio vieneto dalis nelaikoma šių sumų mokėtoja.

Pavyzdys:

Lietuvos įmonė „A“ turi nuolatinę buveinę kitoje ES valstybėje narėje. Nuolatinė buveinė gauna pajamas iš licencijos sutarties su trečiaja šalimi. Šiuo atveju nuolatinė buveinė laikoma faktiškąja savininke. Tai reiškia, kad pajamos bus apmokestinamos toje ES valstybėje narėje, kurioje yra įsikūrusi nuolatinė buveinė. Lietuvos įmonės „A“ būstinė (įsteigimo vieta – Lietuva) ar kitos jos nuolatinės buveinės nebus laikomos šių pajamų faktiškosiomis savininkėmis.

5. Šio straipsnio nuostatos taikomos nuolatinei buveinei, išmokančiai Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytas sumas, jei šias sumas yra leidžiama atskaityti iš nuolatinės buveinės pajamų pagal šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nuostatas.

Komentaras

Pagal komentuojamąją dalį, jei nuolatinė buveinė išmoka PMĮ 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytas sumas ir tos sumos gali būti atskaitytos iš nuolatinės buveinės pajamų pagal PMĮ ir kitų teisės aktų nuostatas, tai tokios išmokos gali būti neapmokestinamos (jei yra tenkinamos PMĮ 37(1) straipsnio 1-3 dalyse nustatytos sąlygos).

Pavyzdys:

ES valstybėje narėje įsikūrusi užsienio įmonė įsteigė nuolatinę buveinę Lietuvoje. Nuolatinė buveinė išmoka honorarą už įmonės atvaizdo naudojimą (pagal PMĮ 4 str. 4 d. 3 p.), kurį ji paėmė iš ES valstybėje narėje įsikūrusios ją įsteigusios užsienio įmonės. Pagal PMĮ tokios faktiškai patirtos nuolatinės buveinės išlaidos gali būti atskaitytos iš nuolatinės buveinės pajamų, **todėl išmokamos sumos gali būti neapmokestinamos Lietuvoje prie pajamų šaltinio, jeigu išmokų gavėjas tenkina PMĮ 37(1) straipsnyje nurodytas sąlygas.**

6. Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytas sumas išmokantis Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė turi turėti dokumentus, įrodančius, kad tenkinami šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatyti kriterijai. Reikalavimus šiems dokumentams nustato centrinis mokesčių administratorius.

Komentaras

Komentuojamoje dalyje nustatyta, kad Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė, išmokantys PMĮ 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytas sumas ir siekiantys jų neapmokestinti pelno mokesčiu prie pajamų šaltinio, privalo turėti dokumentus, įrodančius, kad atitinka šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytus kriterijus. Vienetas ar nuolatinė buveinė, išmokantys minėtame straipsnyje įvardintas sumas

turi įrodyti, kad jie ir išmokas gaunantis vienetas ar nuolatinė buveinė atitinka šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus ir sąlygas. Dokumentais, įrodančiais pasiektus kriterijus, **laikomi:**

a) išmokas gaunančių vienetų ar nuolatinės buveinės mokesčių rezidento pažyma, kurią išduoda gaunančio vieneto ar nuolatinės buveinės rezidento valstybės narės mokesčių institucija;

b) dokumentai, patvirtinantys, kad išmokantis ir gaunantis vienetas yra asocijuoti asmenys. Pavyzdžiui, šie dokumentai gali apimti akcininkų sąrašus, valdymo struktūros schemas, akcijų pirkimo-pardavimo sutartis, akcininkų susirinkimų protokolus ir kt.

7. Šio straipsnio nuostatos taikomos taip pat valstybėms ir Europos Sąjungos valstybėms narėms priklausomoms teritorijoms, jeigu toks taikymas numatytas Europos Sąjungos teisės aktuose.

Komentaras

Šio straipsnio nuostatos taikomos ne tik Europos Sąjungos valstybėms narėms, bet ir teritorijoms, priklausančioms Europos Sąjungos valstybėms narėms, jeigu toks taikymas numatytas Europos Sąjungos teisės aktuose. Tokiu būdu, jei Europos Sąjungos teisės aktai numato, kad mokestis prie pajamų šaltinio netaikomas išmokamoms PMĮ 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytoms sumoms tam tikroje teritorijoje, priklausančioje Europos Sąjungos valstybei narei, tai išmokant nurodytas sumas Lietuvoje, jos gali būti neapmokestinamos, jei atitinka komentuojamojo straipsnio 1-5 dalių nuostatas (žr. PMĮ 37(1) straipsnio 1-5 dalių komentarą).

2. PMĮ 53 straipsnio 2 dalies apibendrintas paaiškinimas (komentaras):

2. Pelno mokestis, apskaičiuotas nuo pajamų (sumų), išmokėtų užsienio vienetui, turi būti sumokėtas ne vėliau kaip deklaracijos pateikimo termino pabaigos dieną. Jei Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė išskaitė ir sumokėjo pelno mokestį, apskaičiuotą nuo užsienio vienetui ar jo nuolatinei buveinei išmokėtų sumų (pajamų), kurioms galėjo būti taikomos šio Įstatymo 37(1) straipsnio nuostatos, tai užsienio vienetui mokestis gražinamas (įskaitomas) Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka. Užsienio vienetas raštišką prašymą gražinti (įskaityti) mokestį ir dokumentus, įrodančius, kad tenkinami šio Įstatymo 37(1) straipsnio 1–3 dalyse nustatyti kriterijai, turi pateikti per dvejus metus nuo minėtų sumų (pajamų) išmokėjimo jam dienos. Sumokėtas pelno mokestis turi būti gražinamas (įskaitomas) ne vėliau kaip per vienerius metus nuo raštiško prašymo gražinti (įskaityti) mokestį ir dokumentų, įrodančių, kad tenkinami šio Įstatymo 37(1) straipsnio 1–3 dalyse nustatyti kriterijai, gavimo dienos.

(KEISTA: 2005 12 20 įstatymu Nr. X-456 (nuo 2011 07 01))

Komentaras

1. Pelno mokestį prie pajamų šaltinio nuo PMĮ 4 straipsnio 4 dalyje nurodytų pajamų (sumų), išskaičiuoja ir sumoka į biudžetą išmokas išmokėjęs asmuo - Lietuvos vienetas, nuolatinė buveinė (žr. PMĮ 37 straipsnio komentarą).

2. Pelno mokestis, apskaičiuotas nuo pajamų (sumų), išmokėtų užsienio vienetui, turi būti sumokėtas iki deklaracijos pateikimo termino pabaigos, t. y. vadovaujantis PMĮ 52 straipsnio 2 dalimi deklaracija forma FR0313 apie užsienio vienetui išmokėtas pajamas (sumas) ir apskaičiuotą bei į biudžetą sumokėtiną pelno mokestį pateikiama ne vėliau kaip per 15 dienų pasibaigus mėnesiui, kurį buvo išmokėtos pajamos (sumos) (žr. PMĮ 52 straipsnio 2 dalies komentarą).

3. Jei Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė išskaitė ir sumokėjo pelno mokestį nuo užsienio vienetui ar jo nuolatinei buveinei išmokėtų sumų (pajamų), kurioms galėjo būti taikomos PMĮ 37(1) straipsnio nuostatos, tai užsienio vienetui mokestis gali būti gražinamas (įskaitomas) Mokesčių administravimo įstatyme nustatyta tvarka. Mokesčio gražinimo (įskaitymo) procedūrą reglamentuoja Mokesčių administravimo įstatymo 87 straipsnis.

4. Komentuojamoje dalyje, jei užsienio vienetas atitinka PMĮ 37(1) straipsnio 1-3 dalyse nustatytus kriterijus (žr. PMĮ 37(1) 1-3 dalių komentarą), jis gali kreiptis dėl sumokėto pelno mokesčio grąžinimo (įskaitymo). Užsienio vienetas pats turi kreiptis dėl mokesčio grąžinimo (įskaitymo). Prašymas grąžinti (įskaityti) mokestį ir dokumentai, įrodantys, kad tenkinami atitinkami kriterijai, turi būti pateikti per dvejus metus nuo minėtų sumų (pajamų) išmokėjimo jam dienos.

5. Sumokėtas pelno mokestis, nuo sumų, kurioms gali būti taikomos PMĮ 37(1) straipsnio nuostatos, turi būti grąžinamas (įskaitomas) ne vėliau kaip per vienerius metus nuo raštiško prašymo grąžinti (įskaityti) mokestį ir dokumentų, įrodančių, kad tenkinami atitinkami kriterijai, gavimo dienos.